

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoZ/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	2108223925
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2108223925.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne Y. A., narodenej XX. P. XXXX, bytom M. J. XXXX/XX, XXX XX F., zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Červeňova 15, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 244 895, proti žalovanej ACHEMA a. s., so sídlom 072 14 Pavlovce nad Uhom 984, IČO: 36 240 834, zastúpenej in Medias Res, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 863 351, o zaplatenie 79.686,28 eura s príslušenstvom, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoZm/5/2024-1270 z 30. júna 2025, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaná má proti žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Doterajší priebeh konania

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 2CoZm/5/2024-1270 z 30. júna 2025 (ďalej aj „rozhodnutie odvolacieho súdu“) rozhodol tak, že výrokom I. pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 15CbZm/2/2009-555 z 29. marca 2017 a zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č. k. 9Zm/13/2008-22 z 9. februára 2009 zrušil a konanie zastavil. Výrokom II. uznesenia nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 15CbZm/2/2009-555 z 29. marca 2017 ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz č. k. 9Zm/13/2018-22 z 9. februára 2009 (ďalej aj „ZPR“) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 21CoZm/4/2017-639 z 18. septembra 2018 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že ZPR č. k. 9Zm/13/2008-22 z 9.

februára 2009 ponechal v platnosti a žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. V odôvodnení rozsudku Krajský súd v Trnave uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie zmenil vzhľadom na zjavnú písarsku chybu v označení roku čísla konania vo výroku zmenkového platobného rozkazu, keď namiesto roku 2008 bol nesprávne uvedený rok 2018. O dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) uznesením č. k. 1Obdo/6/2020-798 z 22. júla 2020 tak, že dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c) a písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Na základe ústavnej sťažnosti žalovanej Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) v náleze č. k. II. ÚS 254/2021-41 z 9. septembra 2021 vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoZm/4/2017-639 z 18. septembra 2018 bolo porušené základné právo sťažovateľky (žalovanej) na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“), preto rozsudok Krajského súdu v Trnave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení nálezu ÚS SR (o. i.) konštatoval, že z obsahu sporného podania - späťvzatia žaloby vyplýva, že podpis žalobkyne na predmetnom podaní bol notársky osvedčený (legalizovaný) a správnosť z fotokópie predmetnej listiny bola osvedčená notárkou (vidimovaná). V prípade, ak podpis osoby, ktorá podanie urobila, je v podaní osvedčený prostredníctvom osvedčovacej doložky o pravosti podpisu (§ 58 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov - ďalej aj „NP“) a zároveň je predmetná listina opatrená osvedčovacou doložkou o správnosti fotokópie listiny (§ 57 NP) a podanie v tomto smere neobsahuje iné vady, je namieste prijať záver o splnení obligatórnej náležitosti podania podľa § 127 ods. 1 písm. e) CSP. Zároveň konštatoval, že ním prijaté závery automaticky neznamenajú, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trnave je vecne nesprávne. Krajský súd v Trnave pri opätovnom posúdení veci bude povinný riadne zistiť skutkový stav veci, predovšetkým preskúmať sporné podanie, a to aj z hľadiska overenia náležitostí osvedčovacích doložiek podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 2 NP. V prípade zistenia nedostatkov predloženého podania nie je vylúčené, že dospeje k rovnakému právnomu záveru, ktorý však bude povinný náležitým spôsobom odôvodniť. Avšak, ak by dospel k takej eventualite, že sporné podanie vady neobsahuje, nastávajú procesné účinky späťvzatia žaloby a súd na v poradi ďalšie doručené podanie, hoci spochybňuje hodnotnosť späťvzatia žaloby, už nemôže prihliadať.

3. Po vrátení veci Ústavným súdom Slovenskej republiky na ďalšie konanie odvolací súd vyhodnotil späťvzatie žaloby ako riadny procesný úkon, ktorým žalobkyňa prejavila svoju vôľu nepokračovať v konaní, s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie. Odvolací súd preto pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a zmenkový platobný rozkaz v celom rozsahu a konanie zastavil. Na dovolanie žalobkyne dovolací súd rozhodol uznesením č. k. 1Obdo/37/2022-1105 z 21. júna 2023 (ďalej aj „kasačné uznesenie“) tak, že uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 31CoZm/5/2021-949 z 11. januára 2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia (o. i.) uviedol, že neumožnenie stranám sporu vyjadriť sa k novým dôkazom, zaobstaraným odvolacím súdom až v priebehu odvolacieho konania po tom, čo jeho predchádzajúce rozhodnutie bolo zrušené nálezom ÚS SR a nevyzvanie strán sporu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu § 44 ods. 3, § 57 ods. 1, 2 a § 58 ods. 1, 2 NP, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité, avšak boli pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúce (§ 382 CSP), predstavuje nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, v dôsledku, ktorého došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP. Za opodstatnenú považoval dovolací súd aj námietku dovolateľky, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je nedostatočné a nepreskúmateľné v časti, v ktorej sa odvolací súd nezaoberal tým, či podanie - späťvzatie žaloby (ktoré ma pozostávať z dvoch listov), má alebo nemá všetky zákonné náležitosti podľa § 44 ods. 3 NP.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ktorému bola vec postúpená dňa 13. septembra 2023 ako súdu funkčne príslušnému podľa § 34 ods. 2 CSP) v zmysle procesného pokynu dovolacieho súdu najskôr vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovení § 57 ods. 1, 2, § 58 ods. 1, 2 a 44 ods. 3 NP a k listinným dôkazom, ktoré sú obsahom spisu.

5. Žalovaná v podaní z 18. novembra 2024 vyjadrila názor, že po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia

odvolacieho súdu zo strany ÚS SR mala žalobkyňa dostatok času a možností, aby svoje prezentované vykonštruované tvrdenia doložila relevantnými dôkazmi. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací postupoval výslovne v intenciách záverov vyslovených zo strany ÚS SR. Postup notárky bol v zrejmom súlade s vôľou žalobkyne, pričom aj žalovaná následne postupovala podľa pravidiel obsiahnutých v notárskej zápisnici a podľa žiadosti žalobkyne, ktorá mala eminentný záujem ponechať si vo svojej držbe jediný pôvodný originál späťvzatia žaloby bez zásahu do jeho integrity, k čomu aj došlo. Žalovaná a aj príslušná notárka preto disponovali len notársky overenými kópiami. Samotná notárska zápisnica z 11. septembra 2018, podpísaná zo strany žalobkyne a posudzovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16Cb/10/2020, potvrdzuje platnosť a účinnosť právneho úkonu späťvzatia žaloby s úradne osvedčeným podpisom žalobkyne, čo vyplýva aj z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/197/2023.

6. K výzve odvolacieho súdu sa vyjadrila žalobkyňa podaním z 20. novembra 2024, v ktorom uviedla, že skutočnosť, že sa nejedná o trestný čin, nezakladá a neprezumuje, že späťvzatie žaloby bolo učinené s jej súhlasom, resp., že späťvzatím bola prejavovaná jej vôľa. K vyjadreniu notárky uviedla, že na predmetnej vidimovanej listine sa nachádza aj podpis osvedčujúcej notárky a odtlačok jej úradnej pečiatky, čím je daný záujem samotnej notárky na výsledku sporu. K aplikácii § 57 ods 1, 2, § 58 ods. 1, 2 a § 44 ods. 3 NP uviedla, že späťvzatie žaloby bolo odvolaciemu súdu predložené vo vidimovanej fotokópii, t. j. podanie obsahuje len osvedčenie správnosti odpisu listiny vo forme osvedčovacej doložky, v ktorej je uvedené, že táto fotokópia, skladajúca sa z dvoch strán, dvoch listov, doslovne súhlasí s predloženým originálom. Poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Nc/33/2012, z ktorého vyplýva, že podpisom sa rozumie vlastnoručný podpis účastníka, resp. podpis jeho zástupcu, a podpisom pisateľ potvrdzuje, že sa s obsahom podania stotožňuje. Od 1. mája 2002 nadobudol účinnosť zákon č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého sa v občianskom súdnom konaní považuje za rovnocenné aj podpísanie zaručeným elektronickým podpisom na podaniach urobených elektronickými prostriedkami, čím sa zaručuje autenticita podania. Na rozdiel od uvedeného je vidímácia úkon notárskej činnosti, vykonávaný výlučne v listinnej podobe. Osvedčiť správnosť fotokópie (odpisu) listiny možno iba v listinnej podobe a pri vidimácii podľa § 57 NP nejde o zmenu podoby listiny (z listinnej do elektronickej alebo naopak). Samotná vidimizovaná listina nenapĺňa zákonné predpoklady pre podpis v zmysle § 127 CSP, nakoľko aj v priamom porovnaní so zaručenou konverziou nie je prípustná jej použiteľnosť na právne úkony. K aplikácii § 44 ods. 3 NP žalobkyňa uviedla, že späťvzatie má pozostávať z dvoch listov, avšak nie je zošité šnúrou, preto nemá všetky zákonné náležitosti a nevyvoláva žiadne procesné účinky. Späťvzatie žaloby označila ako podvodné a navrhla doplnenie dokazovania, aby Krajský súd v Trnave overil, či dňa 14. septembra 2018 bol občiansky preukaz žalobkyne evidovaný v rámci pohybu na Krajskom súde v Trnave a aby bola overená prítomnosť iných osôb v tento deň na tomto súde, ktorí sú v pomere k prejednávanej veci, konkrétne rodina F.. Podľa jej názoru je dôvodné zistiť, či späťvzatie žaloby predložila súdu žalobkyňa alebo nie, nakoľko pri listinnom podaní je určujúce aj to, kto podanie robí. Na to, aby niekto iný ako žalobkyňa mohol predkladať osobne podanie na súd do prebiehajúceho súdneho konania, musel by mať na to splnomocnenie od žalobkyne. Navrhla ďalej, aby bola v konaní vypočutá ako strana sporu, ako sa oboznámila s čestným vyhlásením z roku 2023, ktoré bolo podané na Okresný súd Michalovce, avšak sa dotýka aj späťvzatia žaloby a vo vzťahu ku ktorému - vďaka jeho skoršiemu dátumu - nie je možné namietat jeho účelovosť. Doplnenie dokazovania navrhla z dôvodu preukázania skutkového stavu v deň (údajného a podvodného) podania späťvzatia žaloby, ako aj tomu predchádzajúcim okolnostiam.

7. Ďalšie vyjadrenie zaslala žalobkyňa dňa 19. februára 2025 a žalovaná dňa 11. februára 2025. Žalobkyňa zotrvala na svojej doterajšej argumentácii, pričom opätovne uviedla, že okolnosť, že sa jedná o jej podpis, neprezumuje - vzhľadom na ostatné okolnosti konania - to, že sa jedná o podpis, ktorým by prejavila vôľu k späťvzatiu žaloby. Práve z dôvodu, že listinu nikdy nepodpísala, podala trestné oznámenie, pričom zo znaleckého posudku vyplynulo, že sa jedná o originálny podpis žalobkyne, čo zakladá len tú skutočnosť, že tento bol získaný zjavne neoprávneným a podvodným spôsobom. Zdôraznila, že trvá na nariadení súdneho pojednávania, v opačnom prípade bude porušené jej právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Žalovaná tiež zotrvala na svojej doterajšej argumentácii so zdôraznením, že neobstoí účelová argumentácia žalobkyne, bez hmatateľného skutkového a právneho

základu, keďže sa jedná o notoricky opakované výslovne subjektívne vnímanie situácie zo strany žalobkyne, spojené s opakovanými odkazmi na právnu úpravu, resp. judikatúru, pričom v konečnom dôsledku z jej vyjadrenia nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé preukázať jej tvrdenia.

8. Následne Krajský súd v Bratislave nariadil odvolacie pojednávanie na riadne zistenie skutkového stavu veci a dôsledné preskúmanie sporného podania - späťvzatia žaloby z 11. novembra 2008 a po vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi, založenými v spise, zistil nasledovný skutkový stav:

9. Počas odvolacieho konania (pôvodne vedeného na Krajskom súde v Trnave ako súde odvolacom), v lehote 3 dní pred dňom verejného vyhlásenia rozsudku, bolo odvolaciemu súdu doručené podanie z 8. septembra 2018 (označené razítkom podateľne súdu „osobne podané“), ktorým žalobkyňa vzala návrh na zaplatenie zmenkovej sumy v celom rozsahu späť a ku ktorému bol pripojený súhlas žalovanej s týmto úkonom a vyhlásenie, že žalovaná si neuplatňuje náhradu trov konania. Deň pred verejným vyhlásením rozsudku (v odôvodnení uznesenia je nesprávne uvedené pred pojednávaním - pozn. dovolacieho súdu) bolo do spisu doručené podanie žalobkyne, ktorá v ňom späťvzatie žaloby označila za podvod s tým, že nikdy takýto úkon nevykonala a preto podala oznámenie na krajskú prokuratúru vo veci spáchania trestného činu, pričom žiadala, aby odvolací súd na späťvzatie žaloby neprihliadol.

10. Z podania označeného ako „Späťvzatie žaloby/návrhu na zaplatenie zmenkovej sumy 79 686,28 Eur (2 400 629 Sk) s príslušenstvom zo dňa 11. 11. 2008“ z 8. septembra 2018 (doručeného Krajskému súdu v Trnave dňa 14. septembra 2018) odvolací súd zistil, že pravosť podpisu žalobkyne bola na predmetnom podaní osvedčená (legalizovaná) v zmysle § 58 NP. Osvedčovacia doložka obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti (§ 58 ods. 2 NP), teda meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a trvalé bydlisko žalobkyne, číslo občianskeho preukazu, konštatovanie, že žalobkyňa uznala podpis na listine za svoj vlastný, miesto a dátum osvedčenia (Myjava, dňa 11. 09. 2018), podpis notára a odtlačok úradnej pečiatky, ako aj poradové číslo pridelené Notárskym centrálnym registrom osvedčených podpisov (O720996/2018). Predmetné späťvzatie žaloby bolo odvolaciemu súdu predložené vo vidimovanej fotokópii, t. j. predmetné podanie z 8. septembra 2018 obsahuje osvedčenie správnosti odpisu listiny vo forme osvedčovacej doložky (§ 57 ods. 2 NP), v ktorej je uvedené, že táto fotokópia skladajúca sa z dvoch strán, dvoch listov, doslovne súhlasí s predloženým originálom skladajúcim sa z dvoch strán, dvoch listov, ide o odpis úplný a na listine neboli vykonané žiadne zmeny, doplnky, vsuvky, škrtky, ani opravy, obsahuje uvedenie miesta a dátum vydania (Myjava, dňa 11. 09. 2018), podpis osvedčujúcej notárky a odtlačok jej úradnej pečiatky.

11. Vzhľadom na námietky žalobkyne, že späťvzatie žaloby z 8. septembra 2018 nikdy nepodpísala a súdu nepredložila, a na predmetnom podaní je iba fotokópia podpisu (ktorý buď nie je kópiou jej vlastnoručného podpisu alebo je, ale na späťvzatie žaloby bol dodatočne pridaný skopírovaním/vložením jej podpisu z inej listiny), pričom súčasne žalobkyňa poukazovala na to, že späťvzatie žaloby úzko súvisí s Notárskou zápisnicou č. N304/2018, Nz 29369/5018, NCRls 29928/2018 (ďalej aj „notárska zápisnica“ alebo „NZ“), spísanou na Notárskom úrade Mgr. Holčíkovej v Myjave, ktorú označila ako nezákonný úkon a v tejto súvislosti podala aj 2 trestné oznámenia (spoločne vedené pod ČVS: KRP-76/2-VYS-TT- 2019), odvolací súd zisťoval, či v súvislosti so späťvzatím žaloby nedošlo k spáchaniu trestného činu. Za tým účelom požiadal Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave v (ďalej aj „KR PZ“) o zaslanie vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-76/2-VYS-TT- 19 a zároveň požiadal notárku Mgr. Evu Holčíkovú o oznámenie, či dňa 11. septembra 2018 osvedčovala pravosť podpisu žalobkyne, či sa žalobkyňa, ktorej podpis sa legalizoval v knihe osvedčených podpisov v papierovej podobe, podpísala (v tejto súvislosti žiadal o zaslanie overenej fotokópie príslušnej strany z knihy osvedčených podpisov v papierovej podobe) a či dňa 11. septembra 2018 bola na jej notárskom úrade spísaná notárska zápisnica za prítomnosti žalobkyne ako osoby povinnej.

12. Z podania notárky Mgr. Evy Holčíkovej (doručeného odvolaciemu súdu dňa 8. novembra 2021) vyplýva, že pravosť podpisu Y. A. bola osvedčená na Notárskom úrade v Myjave pod poradovým číslom O720996/2018 v Centrálnom registri osvedčených podpisov dňa 11. septembra 2018, pričom menovaná bola osobne prítomná na Notárskom úrade Myjava a jej podpis bol legalizovaný aj v knihe

osvedčovaných podpisov. Toho istého dňa, t. j. 11. septembra 2018, bola na Notárskom úrade v Myjave spísaná notárska zápisnica za prítomnosti Y. A.. Všetky uvedené skutočnosti uviedla aj do zápisnice pri výsluchu na KR PZ v Trnave. S účinnosťou od 15. januára 2020 ukončila notársku činnosť a všetky registre, spisy, notárske zápisnice a úradné pečiatky odovzdala na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom.

13. Z vyšetrovacieho spisu KR PZ v Trnave ČVS: KRP-76/2VYS-TT-19 odvolací súd zistil, že podľa fotokópie str. 116 osvedčovacej knihy podpisov Notárskeho úradu notárky Mgr. Evy Holčíkovej z 11. septembra 2018 (č. l. 433 vyšetrovacieho spisu) sa pod por. č. 0924 s dátumom vykonania úkonu 11. septembra 2018 nachádza s poradovým číslom O pridelené NCR OP 720996/2018 podpis Y. A. a pod por. č. 0925 s dátumom vykonania úkonu 11. septembra 2018 sa nachádza s poradovým číslom O pridelené NCR OP 720974/2018 podpis Y. A.. Zo zápisnice z výsluchu svedka Y. A., nar. XX. P. XXXX, spísanej OR PZ v Trnave, odborom kriminálnej polície dňa 4. decembra 2018 vyplýva vyjadrenie Y. A., ktorá uviedla, že sa dvakrát podpisovala dňa 11. septembra 2018 do osvedčovacej knihy podpisov. Zo znaleckého posudku č. 1/2021 Ing. Erika Tiefenbachera, znalca v odbore kriminalistika, odvetvie kriminalistické skúmanie ručného písma podpisov vyplýva, že sporný podpis označený na NZ z 11. septembra 2018, spísanej na Notárskom úrade Mgr. Evy Holčíkovej, č. N304/2018, Nz 29369/2018, NCRI 29928/2018, je pravým podpisom Y. A., od ktorej boli predložené porovnávacie materiály. Medzi porovnávacími materiálmi boli aj podpisy Y. A. z osvedčovacej knihy Notárskeho úradu Myjava, Mgr. Evy Holčíkovej, por. č. 0924 a č. 0925.

14. Z notárskej zápisnice podpísanej dňa 11. septembra 2018 v kancelárii Notárskeho úradu Mgr. Evy Holčíkovej v Myjave a spísanej notárkou Mgr. Evou Holčíkovou odvolací súd zistil, že v tento deň sa dostavili pred notárku 1/ Y. A., rodená F., nar. XX. P. XXXX, totožnosť preukázaná platným občianskym preukazom č. M. XXXXXX (ako osoba povinná) a 2/ ACHEMA, a.s., IČO: 36 240 834, so sídlom Pavlovce nad Uhom 984, zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. P. F., nar. XX. U. XXXX, totožnosť preukázaná platným občianskym preukazom č. B. XXXXXX (ako osoba oprávnená), ktorí vyhlásili, že sú plne spôsobilí na právne úkony a požiadali notárku, aby do tejto notárskej zápisnice pojala vyhlásenie osoby povinnej o uznaní dlhu a súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 45 ods. 2 Exekučného poriadku. Z bodu 1.1 NZ (o. i.) vyplýva, že osoba povinná a osoba oprávnená vyhlásili a potvrdili, že na Okresnom súde Trnava je medzi nimi vedený spor. Žalobkyňa vyhlásila, že návrhom doručeným súdu dňa 11. novembra 2008 sa domáha od žalovanej zaplatenia zmenkovej sumy 79 686,20 Eur spolu so 6 % ročným úrokom od 03. novembra 2008 do zaplatenia, ďalej zmenkovej odmeny vo výške 265,62 Eur a náhrady trov konania, a to na základe zmenky vystavenej žalovanou dňa 26. januára 2007. Jej zaplatenia sa žalobkyňa domáhala návrhom, ktorému súd prvej inštancie v skrátrenom konaní vyhovel zmenkovým platobným rozkazom č. k. 9Zm/13/2008-22 z 9. februára 2009, pričom žalovaná podala v zákonnej lehote proti nemu námietky. Z bodu 1.2 NZ ďalej vyplýva, že osoba povinná a osoba oprávnená uzavreli medzi sebou ústnu dohodu o Späťvzatí žaloby/návrhu na zaplatenie zmenkovej sumy 79 686, 28 Eur (2 400 000 Sk) s príslušenstvom zo dňa 11. novembra 2008 (ďalej aj „Dokument“). Osoba povinná prejavila svoju slobodnú vôľu a zároveň vyhlásila, že súhlasí s Dokumentom a ako žalobkyňa zabezpečí ukončenie súdneho sporu na základe už vykonaného vzájomného mimosúdneho vyrovnania so stranou žalovanou, teda osobou oprávnenou. Osoba povinná ako žalobkyňa zo súdneho sporu po podpísaní Dokumentu a osvedčení pravosti podpisu na dokumente, tento v overenej fotokópii odovzdala svojmu bratovi P. F. za účelom doručenia Dokumentu na podateľňu Krajského súdu Trnava. Zo štvrtej strany NZ ďalej vyplýva, že notárka prítomným účastníkom notársku zápisnicu prečítala a vysvetlila a prítomní účastníci prehlásili, že notárska zápisnica obsahuje ich skutočnú vôľu a túto na znak súhlasu s jej obsahom, po jej prečítaní schválili a pred notárkou Mgr. Evou Holčíkovou vlastnoručne podpísali.

15. Odvolací súd uviedol, že jeho úlohou bolo dôsledne preskúmať späťvzatie žaloby (ďalej aj „sporné podanie“) z hľadiska overenia náležitostí osvedčovacích doložiek podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 2 NP, zaoberať sa tým, či sporné podanie má náležitosti podľa § 44 ods. 2 NP, vo veci nariadiť pojednávanie a umožniť stranám sporu vyjadriť sa k listinným dôkazom (viď uznesenie dovolacieho súdu sp. zn. 1Obdo/37/2022 a nález ÚS SR č. k. II. ÚS 254/2021-41). Poukázal ďalej na to, že všetky trestné

konania boli právoplatne zastavené z dôvodu, že v prípade späťvzatia žaloby sa nejednalo o trestný čin a nebol dôvod na postúpenie veci, resp. pretože sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie (uznesenie KR PZ v Trnave ČVS: KRP-76/2-VYS-TT-2019 z 31. augusta 2021 a uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava č. k. 2Pv/634/18/2207-89 z 23. septembra 2021 o zamietnutí sťažnosti Y. A. podanej proti uzneseniu KR PZ v Trnave z 31. augusta 2021). Keďže žalobkyňa namietala, že skutočnosť, že sa nejedná o trestný čin, nezakladá a neprezumuje, že späťvzatie žaloby bolo učinené s jej súhlasom, resp. priamo ňou a že späťvzatím žaloby bola prejavená jej vôľa, odvolací súd v ďalšom zameral svoju pozornosť na preskúmanie sporného podania vo väzbe na právnu úpravu obsiahnutú v § 57 ods. 1, 2, § 58 ods. 1, 2 a § 44 ods. 3 NP, ustanovenia, ktoré odcitoval v odsekoch 35. až 39. odôvodnenia rozhodnutia.

16. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatoval, že sporné podanie - späťvzatie žaloby doručené odvolaciemu súdu dňa 14. septembra 2018, je riadnym a úplným podaním, spĺňajúcim všetky náležitosti v zmysle § 127 CSP. Notárka Mgr. Eva Holčíková vo svojom podaní z 8. novembra 2021 oznámila, že pravosť podpisu žalobkyne bola osvedčená na Notárskom úrade v Myjave pod poradovým číslom O720996/2018 v Centrálnom registri osvedčených podpisov dňa 11. septembra 2018, pričom žalobkyňa bola osobne prítomná na notárskom úrade a jej podpis bol legalizovaný aj v knihe osvedčovaných podpisov. Toho istého dňa (11. septembra 2018) bola na Notárskom úrade v Myjave spísaná notárska zápisnica za prítomnosti žalobkyne. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na to, že na predmetnej vidimizovanej listine sa nachádza aj podpis osvedčujúceho notára a odtlačok úradnej pečiatky notárky Mgr. Evy Holčíkovej, čím je daný záujem samotnej notárky na výsledku sporu, odvolací súd k tomu uviedol, že ide o zákonnú náležitosť, pričom podpis a odtlačok pečiatky notárky nemôže bez ďalšieho zakladať záujem notárky na výsledku sporu, resp. jej zaujatosť, ako sa snažila navodiť žalobkyňa. V konaní nebol preukázaný žiadny pomer notárky k tej - ktorej strane sporu, resp. k predmetnej veci. Spochybňovanie úkonov notárky v danom štádiu konania považoval odvolací súd za účelový. Zdôraznil, že podpis žalobkyne na späťvzatie žaloby je notársky osvedčený - legalizovaný a správnosť fotokópie predmetnej listiny bola osvedčená notárkou - vidimovaná, čo konštatoval vo svojom náleze aj ÚS SR. K tvrdeniu žalobkyne, resp. jej spochybneniu, či samotná vidimizovaná listina napĺňa zákonné predpoklady pre podpis v zmysle § 127 CSP, odvolací súd poukázal na skutočnosť, že pravosť podpisu žalobkyne bola na späťvzatie žaloby notársky osvedčená, t. j. legalizovaná v zmysle § 58 ods. 2 NP. Ak teda § 127 ods. 1 písm. e) CSP vyžaduje ako zákonnú náležitosť pri písomnom podaní podpis, niet pochyb, že notársky osvedčený podpis žalobkyne túto podmienku spĺňa.

17. Odvolací súd nesúhlasil s námietkou žalobkyne, že späťvzatie žaloby nespĺňa zákonné náležitosti podľa § 44 ods. 3 NP z dôvodu, že nie je zošité šnúrou. Uviedol, že žalobkyňa spočiatku tvrdila, že nebola v rozhodnom čase na príslušnom notárskom úrade a nemohla tak ani podpísať späťvzatie žaloby, neskôr svoj postoj zmenila a tvrdila, že tam síce bola, ale nič nepodpísala a na späťvzatie žaloby nie je jej podpis, čo však z odborného hľadiska bolo vyvrátené znalcom z odboru písmoznactva v znaleckom posudku, vyhotoveného v trestnom konaní. Za účelom odstránenia pochybnosti, či predmetná overená kópia, založená do spisu, je skutočne kópiou originálu, odvolací súd poukázal na vyjadrenie notárky Mgr. Evy Holčíkovej z 23. októbra 2019, v ktorom notárka uviedla, že overená kópia je kópiou originálu listiny, s osvedčením pravosti podpisu - poradové číslo O720996/2018, vedenom v Centrálnom registri osvedčených podpisov, ktorá vychádza z pôvodných dvoch listov a dvoch strán, ktoré dala v overenej kópii k dispozícii spolu s odpoveďou: „Z toho dôvodu je označenie dvoch listov a dvoch strán, preto, že nie je možné postupovať inak v súlade so zákonom a reálnym stavom pôvodného originálu. Samo osvedčenie pravosti podpisu je na samostatnom neoddeliteľnom liste spolu s originálom listiny, podľa žiadosti Y. A., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, v súlade s dohodou zúčastnených strán a ich slobodnej vôle, prejavenej podpisom predmetnej notárskej zápisnice N304/2018, Nz29369/2018, NCRI29928/2018 článku I bod 1.2 zápisnice“.

Odvolací súd ďalej poukázal na to, že z fotokópie späťvzatia žaloby je zrejmé, že originál bol previazaný šnúrou, čo vyplýva jednak zo samotnej kópie, na ktorej je zreteľné previazanie a jednak z vyjadrenia notárky, ktorá potvrdila, že originál pozostával z dvoch strán a dvoch listov. Pokiaľ ide o celistvosť listiny, ktorú namietala žalobkyňa, Notársky poriadok síce vyžaduje, aby boli listiny zošité šnúrou, v tomto prípade však ide už o fotokópiu, ktorá musí spĺňať náležitosti podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 2

Notárskeho poriadku, t. j. musí byť vlastnoručne podpísaná a legalizovaná, a ako písomné podanie na súd musí spĺňať náležitosti podľa § 127 CSP.

18. K tvrdeniu žalobkyne, že musí byť preukázaná aj jej vôľa vykonať úkon späťvzatia žaloby, odvolací súd uviedol, že z bodu 1.2 NZ podpísanej dňa 11. septembra 2018 jednoznačne vyplýva vôľa žalobkyne vziať žalobu v prejednávanej veci späť, ako aj postup pri späťvzatí žaloby. Po podpísaní späťvzatia žaloby a osvedčení pravosti podpisu na späťvzatí žaloby, tento dokument v overenej fotokópii žalobkyňa odovzdala svojmu bratovi P. F. za účelom doručenia späťvzatia žaloby na podateľňu Krajského súdu v Trnave. Znaleckým dokazovaním v trestnom konaní bolo preukázané, že podpis žalobkyne na notárskej zápisnici je jej pravým podpisom.

19. K tvrdeniu žalobkyne, že nemala vôľu vziať žalobu späť, odvolací súd uviedol, že vôľu nie je možné objektívne skúmať, o jej obsahu svedčí len vonkajšia manifestácia, teda jej prejav, ktorým konajúci subjekt urobí svoju vôľu rozpoznateľnú pre okolie. Vonkajší prejav vôle potom v súhrne s konkrétnymi okolnosťami, za ktorých bol urobený (prejav vôle žalobkyne bol zachytený v notárskej zápisnici, ktorú vlastnoručne podpísala) dáva v prípade pochybností odpoveď na otázku, či jej úkon bol urobený vážne a či konajúca osoba skutočne chcela vyvolať účinky, ktoré zákon s takýmto prejavom vôle spája. Pre spochybnenie vážnosti vôle nepostačuje subjektívne presvedčenie konajúceho subjektu, že sú tu okolnosti, z ktorých je zrejmé, že jeho vôľa nebola vážna, ale len existencia takých okolností, z ktorých druhá strana musela rozpoznať, že vôľa konajúceho nie je vážna (rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/429/2014 z 31. mája 2016). O existencii vôle žalobkyne podpísať späťvzatie žaloby svedčí práve obsah notárskej zápisnice z 11. septembra 2018. Žalobkyňa podpísala späťvzatie žaloby a notársku zápisnicu dobrovoľne a slobodne, keďže k ich podpisu na notárskom úrade nebola žiadnym spôsobom prinútená. Opak nebol preukázaný ani v trestnom konaní. Akceptovaním argumentácie žalobkyne, že jej prejav vôle zachytený v notárskej zápisnici nebol vážny, resp. že si túto pred podpísaním neprečítala, a preto naň nemožno prihliadať, by bol výrazne popretý princíp právnej istoty, lebo potom by sa každý mohol kedykoľvek odvolávať na to, že jeho vôľa nebola vážna (nesmerovala k právnym následkom) a tak by nebolo nikdy isté, či právny úkon vôbec vznikol a aké má následky. Taktiež prípadný omyl žalobkyne pri podpisovaní späťvzatia žaloby a notárskej zápisnice nie je relevantný, pretože o ospravedlniteľný omyl nejde vtedy, ak mal konajúci možnosť sa takémuto omylu vyhnúť vlastnou starostlivosťou pri oboznámení sa so skutočnosťami rozhodnými pre uskutočnenie právneho úkonu.

20. Odvolací súd zamietol návrhy žalobkyne na doplnenie dokazovania, keďže bol toho názoru, že skutkový stav bol riadne zistený listinnými dôkazmi, a teda by to bolo nadbytočné. Aj keď má strana sporu procesné oprávnenie navrhovať dôkazy, súd nemusí vykonať každý ňou navrhnutý dôkaz, avšak musí v rozhodnutí vysvetliť, prečo ho nevykonával (sp. zn. 7Cdo/205/2019). Poukázal na to, že žalobkyňa navrhla doplnenie dokazovania odvolacím súdom na overenie, či dňa 14. septembra 2018 bol evidovaný občiansky preukaz žalobkyne v rámci pohybu na Krajskom súde v Trnave a na overenie prítomnosti aj iných osôb v tento deň na Krajskom súde v Trnave, ktorí sú v pomere k prejednávanej veci, konkrétne rodina F.. Podľa názoru žalobkyne „je dôvodné zistiť, či predmetné sporné späťvzatie predložila súdu žalobkyňa alebo nie, nakoľko pri listinnom podaní je určujúce aj to, kto predmetné podanie robí a kto ho predkladá. Na to, aby niekto iný ako žalobkyňa mohol predkladať osobne podania na súd do prebiehajúceho súdneho konania, musel by mať na to splnomocnenie od samotnej žalobkyne“. K uvedenému odvolací súd uviedol, že nesúhlasí s tým, že pojem „urobiť podanie listinne“ podľa § 125 ods. 1 CSP zahŕňa aj konanie podávajúcej strany sporu podať podanie osobne, resp. na základe splnomocnenia. Citované ustanovenie upravuje formu písomného podania s tým, že CSP rozlišuje podanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Písomné podanie v listinnej podobe musí spĺňať náležitosti podľa § 127 CSP, pričom zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by listinné podanie nemohlo byť doručené súdu inou osobou, ako osobou podpísanou na podaní, resp. že by muselo ísť o osobu splnomocnenú. Ak je písomné podanie v listinnej podobe označené razítkom súdu ako „osobne podané“, znamená to len toľko, že v deň uvedený na pečiatke bolo podanie na súde osobne podané, t. j. nebolo doručené poštou a ani elektronicke. Vzhľadom na uvedené by bolo nadbytočné skúmať, ktoré osoby sa v rozhodný deň pohybovali na Krajskom súde v Trnave, keď je zrejmé, že žiadna zo strán sporu netvrdí, že to bola žalobkyňa. Podmienka, aby žalobkyňa aj osobne, resp. ňou

spplnomocnená osoba, podala toto podanie na súd, nevyplýva zo zákona.

21. K návrhu žalobkyne na doplnenie dokazovania jej výsluchom uviedol odvolací súd, že výsluch strany je podľa § 195 CSP iba podporným dôkazom, čo vyplýva výslovne z dikcie zákonného ustanovenia, podľa ktorého výsluch strany môže súd vykonať vtedy, ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak. Odvolací súd poukázal na to, že dovolací súd nenariadil odvolaciemu súdu vykonať dôkaz výsluchom strany (žalobkyne), preto bolo výlučne na jeho úvahe, či takýto dôkaz vykoná. Výsluch žalobkyne ako strany sporu nebol potrebný z dôvodu, že v danom prípade išlo o posúdenie sporného písomného podania a ďalších listín, z ktorých súd (berúc do úvahy aj vyjadrenia strán sporu) mohol posúdiť, či sporné podanie spĺňalo zákonné náležitosti a či bolo vôľou žalobkyne vziať žalobu späť. Z vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že späťvzatie žaloby je podvod a nebolo jej vôľou vziať žalobu späť, pričom z trestného konania, ako aj z notárskej zápisnice vyplýva presný opak. S poukazom na uvedený rozpor a odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v predchádzajúcich odsekoch (najmä 61. až 70.) by tak výsluch žalobkyne nebol spôsobilý vyvrátiť ňou tvrdenú skutočnosť.

22. Po preskúmaní späťvzatia žaloby a súvisiacich listinných dôkazov dospel odvolací súd k záveru, že späťvzatie žaloby ako písomné podanie spĺňa zákonné podmienky (§ 370 ods. 1, 2 CSP) a keďže žalobkyňa vzala svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, avšak skôr ako jeho rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby (s ktorým žalovaná súhlasila), o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a zastavení konania (§ 370 CSP).

23. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 256 CSP, vychádzajúc zo zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie. V danom prípade vzala žalobkyňa žalobu späť bez uvedenia dôvodu, čím z procesného hľadiska zaviniła zastavenie konania. Keďže však obidve strany sporu v písomných podaniach vyhlásili, že si náhradu trov konania neuplatňujú, odvolací súd v súlade s čl. 4 ods. 2 Základných princípov CSP rozhodol tak, že náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán.

Dovolanie

24. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP z dôvodu existencie vady zmätočnosti a podľa § 421 ods. 1 písm. a) a písm. b) CSP pre nesprávne právne posúdenie veci tvrdiac, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je fakticky rozhodnutím zmeňujúcim. Navrhla, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal jej proti žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

25. V odsekoch 25. až 34. dovolania zosumarizovala dovolateľka podstatné okolnosti prejednávaneho sporu a poukázala na rozhodnutia, vydané v rámci doterajšieho priebehu konania.

26. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľka uviedla, že odvolací súd nevykonával dokazovanie v ňou požadovanom rozsahu, keď neakceptoval jej návrhy na doplnenie dokazovania, a to najmä na ozrejmienie skutočnosti, kto doručil späťvzatie žaloby do podateľne Krajského súdu v Trnave. Namietala, že odvolací súd nevykonával jej výsluch, hoci vykonanie tohto dôkazu bolo riadne navrhnuté, odôvodnené a nevyhnutné na objasnenie skutkového stavu (skúmanie a hodnotenie vôle žalobkyne a jej prejavu), pričom nevysvetlil dostatočným a preskúmateľným spôsobom, prečo tento dôkaz nepovažoval za potrebný a nerozhodol o návrhu na vykonanie dôkazu spôsobom, ktorý by zodpovedal požiadavkám čl. 6 Dohovoru. Poukázala na to, že odvolací súd odmietol vykonať ňou navrhnuté dokazovanie, nakoľko ho považoval len za doplňujúce, s čím nesúhlasila a poukázala na to, že odvolací súd sa odklonil od záverov vyslovených v náleze ÚS SR a v predchádzajúcom rozhodnutí dovolacieho súdu (sp. zn. IObdo/37/2022), ktorými je viazaný. Namietala, že odvolací súd nevykonával jej výsluch napriek jej osobnej prítomnosti na pojednávaní odvolacieho súdu, ako aj jej opakovaným návrhom na doplnenie dokazovania a tento postup odvolacieho súdu považovala za zásah do jej procesných práv, nezlučiteľný s požiadavkami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a za

rozporný s § 185 a § 186 CSP, ktoré ukladajú súdu povinnosť vykonať navrhnuté dôkazy, pokiaľ sú spôsobilé prispieť k objasneniu veci (s bližším odôvodnením v odsekoch 45. až 58. dovolania, s poukazom aj na rozhodnutie ESLP : Pello proti Estónsku).

27. Dovolateľka poukázala na to, že nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi: (i) prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, (ii) druhým je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou a (iii) tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces. V prípade, ak súd nevyhovel návrhu na vykonanie dôkazov, tak podľa judikatúry ESLP dôjde k porušeniu tzv. PERNA TESTU. Rozhodnutia uvedené v odseku 86. dovolania sa síce týkali trestného konania, avšak v primeranom rozsahu sú aplikovateľné aj na civilné sporové konanie. Poukázala na rozdiel medzi tzv. PERNA TESTOM (PERNA proti Taliansku) a rozhodnutím Veľkého senátu ESLP vo veci Murtazaliyeva proti Rusku. Zatiaľ čo test v prípade PERNA vyžadoval odôvodnenie návrhu na vypočutie svedka odkazom na jeho význam pre „zistenie pravdy“, rozhodnutie v prípade Murtazaliyeva proti Rusku považuje návrh za dostatočne odôvodnený (vyhovujúci požiadavkám článku 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru) za predpokladu, že navrhovaný svedok je spôsobilý a schopný ovplyvniť výsledok konania, prípadne ak je spôsobilý a schopný posilniť pozíciu obhajoby (s bližším odôvodnením v odsekoch 90. až 105. dovolania).

28. V nadväznosti na nevykonanie ňou navrhnutých dôkazov dovolateľka namietala, že odvolací súd nesprávne interpretoval znalecký dôkaz, keď z neho vyvodil, že späťvzatie vykonala žalobkyňa osobne. Tento záver je nedôvodný, ale aj v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pretože opomenul základnú okolnosť, a to že podpis môže byť vylákaný podvodným konaním, čím je spochybnená samotná slobodná vôľa osoby, ktorá podpis učinila. Neexistuje právne relevantný podklad na tvrdenie, že späťvzatie bolo skutočne vykonané žalobkyňou. Odvolací súd pri prijatí opačného záveru prekročil medze logického a zákonného výkladu dôkazov, čím porušil právo žalobkyne na spravodlivý proces a na prístup k súdu. Poukázala tiež na to, že „na predmetnej vidimizovanej listine sa nachádza aj podpis osvedčujúceho notára a odtlačok úradnej pečiatky notára, v tomto prípade notárky Mgr. Evy Holčíkovej, čím je daný aj záujem samotnej notárky na výsledku sporu“. Opätovne zdôraznila, že samotná existencia jej podpisu na spornom dokumente neprezumuje, že by išlo o prejav jej vôle smerujúci k späťvzatiu žaloby. Odvolací súd na tieto zásadné námietky žalobkyne neprihliadol a nijakým spôsobom sa s nimi nevysporiadal, čím v konečnom dôsledku neposkytol náležitú, presvedčivú a zákonom požadovanú odôvodnenie svojho rozhodnutia, čo je v rozpore s princípom spravodlivého procesu.

29. V odseku 66. dovolania uviedla dovolateľka, že v danom prípade je daný aj dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Z právneho hľadiska je nutné uzavrieť, že došlo k prijatiu nesprávnych právnych názorov, kedy konajúci súd vychádzal z nedokonaleho dokazovania, zo súdneho konania, ktoré bolo ukončené predčasne a nedôvodne, keďže nedošlo k riadnemu meritórnemu preskúmaniu odvolania žalovanej, ale súd prijal záver o pripustení späťvzatia žaloby. Odkázala na uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/157/2014 (princíp rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania), uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/80/2012 (zásada kontradiktórnosti konania) a rozhodnutia ESLP, týkajúce sa práva na kontradiktórne konanie (Hudáková v. Slovenská republika a Kress v. Francúzsko) s poukazom na to, že výsluch strany ako dôkazný prostriedok prichádza do úvahy v prípade, ak je potrebné vyhodnotiť tvrdené skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, pokiaľ ich nemožno preukázať inak. Nebolo jej umožnené, aby ako strana sporu bola vypočutá, a to s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu, čím bol porušený princíp rovnosti strán podľa čl. 6 ods. 1 CSP, princíp kontradiktórnosti sporového konania, ako aj princíp rovnosti zbraní a zároveň bola žalobkyňa postavená do nevýhodnejšieho postavenia, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 6 ods. 1 a ods. 3 Dohovoru, čo zakladá aj dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP.

30. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. písm. b) CSP dovolateľka uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnych otázok, ktoré doposiaľ neboli vyriešené v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu. Prvú právnu otázku vymedzila nasledovne: „Či podanie spísané vo forme notárskej zápisnice, ktoré nie je zošité šnúrou a inak riadne zabezpečené proti manipulácii, spĺňa náležitosti podľa § 44 ods. 3 Notárskeho poriadku a či možno takéto podanie považovať za procesne účinné späťvzatie žaloby“. Namietala, že sporné späťvzatie žaloby, ktoré má pozostávať z dvoch listov, nie je zošité šnúrou, ktorej voľné konce sa prekryjú nálepkou, opatrenou odtlačkom úradnej pečiatky podľa § 44 ods. 3 NP, preto toto podanie nemá všetky zákonné náležitosti a nevyvoláva žiadne procesné účinky. Nesúhlasila s argumentáciou odvolacieho súdu v odsekoch 28. a 45. odôvodnenia jeho rozhodnutia. Aj keby bolo pravdou, že podpis žalobkyne je na listine pravý, samo o sebe to nič nemení na povinnosti súdu skúmať zákonné náležitosti listiny podľa Notárskeho poriadku.

31. Podľa názoru dovolateľky rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo aj od vyriešenia druhej právnej otázky, a to: „Či môže odvolací súd pripustiť späťvzatie návrhu na začatie konania podľa § 370 ods. 2 CSP, ak v čase rozhodovania má z vykonaného dokazovania zrejmé, že späťvzatie nie je prejavom skutočnej vôle žalobkyne, a to minimálne v čase rozhodovania o pripustení späťvzatia žaloby konajúcim súdom, pričom rozhodujúci je stav v čase vyhlásenia uznesenia podľa § 217 ods. 1 v spojení s § 234 ods. 2 CSP“. Dovolateľka poukázala na to, že z § 370 ods. 1, 2 CSP vyplýva, že k zastaveniu konania nedochádza ex lege okamihom doručenia podania súdu, keďže v odvolacom konaní sa vyžaduje rozhodnutie odvolacieho súdu o pripustení späťvzatia žaloby. Teda, až po pripustení späťvzatia žaloby možno rozhodnúť o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavení konania. V danom prípade odvolací súd nesprávnym právnym posúdením dospel k nesprávnemu výkladu ustanovenia zákona, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Samotný procesný postup odvolacieho súdu však nebol odôvodnený, preto došlo aj k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

32. Dovolateľka ďalej uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo aj od vyriešenia tretej právnej otázky, ktorú vymedzila nasledovne: „Či je podľa § 127 ods. 1 písm. b) CSP nevyhnutné, aby listinné podanie bolo urobené osobne účastníkom konania, alebo ním splnomocneným zástupcom, ak nebolo preukázané, že účastník konania podanie súdu predložil a tretiu osobu splnomocnil, či takéto podanie môže vyvolať procesné účinky“. Namietala, že nikdy nemala záujem vziať žalobu späť, nikdy na odvolací súd neurobila žiadne podanie, ktorým by vzala svoju žalobu späť a nikdy takúto vôľu neprejavila, na čo odvolací súd opakovane upozornila. Uznesenie odvolacieho súdu je čo do právneho posúdenia absolútne vecne nesprávne, nakoľko odvolací súd priznal spornému späťvzatíu žaloby procesné účinky, hoci odvolací súd nemal preukázané, že ide o podanie žalobkyne a že toto podanie urobila žalobkyňa. Predmetná právna otázka nie je súdnou praxou ustálená, avšak samotný procesný postup odvolacieho súdu nebol procesne zdôvodnený, a teda došlo aj k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

33. Dovolateľka napokon uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo aj od vyriešenia štvrtej právnej otázky: „Či je možné považovať za riadne a úplné procesné podanie podľa § 127 CSP späťvzatie žaloby, ktoré bolo súdu predložené len vo forme vidimovanej fotokópie listiny, a či takáto forma spĺňa náležitosť podpisu účastníka konania v zmysle § 127 ods. 1. písm. e) CSP, alternatívne, či malo dôjsť k výzve zo strany konajúceho súdu na nápravu“. Podľa jej názoru ani výkladom uvedeného ustanovenia nemožno dospieť k záveru, že by podpisom bolo možné rozumieť niečo iné, ako vlastnoručný podpis konajúcej osoby a že by bolo možné náležitosť podpisu nahradiť inou alternatívou ako napríklad odtlačkom pečiatky, či mechanickými prostriedkami. V danom prípade je sporné, kto podanie urobil a z akého poverenia, nakoľko žalobkyňa podanie neurobila a ani nikoho nesplnomocnila, keďže o uvedenom podaní nemala vedomosť. Uvedené podanie nespĺňa náležitosti v zmysle § 127 CSP.

34. Dovolateľka v závere uviedla, že odôvodnenie napadnutého rozsudku (správne má byť uvedené uznesenie - pozn. dovolacieho súdu) je nedostatočné, zmätočné a nesprávne, nakoľko odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými námietkami a pripomienkami žalobkyne a odchyľil sa od právne záväzných rozhodnutí. Rozhodnutie odvolacieho súdu tiež záviselo od vyriešenia ňou nastolených právnych otázok,

preto je dovolanie prípustné aj podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pričom všetky dovolacie dôvody v zmysle citovaného ustanovenia môžu byť vyhodnotené ako procesné vady konania odvolacieho súdu, keďže v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu absentuje „akákoľvek dôvodnosť“ a preskúmanie prijatých záverov odvolacieho súdu a výklad aplikácie právnych predpisov“, čím došlo aj k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

Vyjadrenie k dovolaniu

35. K dovolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná. Uviedla, že z hľadiska obsahovej stránky je dovolanie vágne, pričom špekulatívne polemizuje so závermi vyslovenými v rozhodnutí ÚS SR z 9. septembra 2021 a v rozhodnutí odvolacieho súdu z 30. júna 2025. Na druhej strane sa v kontexte nadbytočne až zaťažujúco parafrázovaním právnej úpravy a „všeobecnej judikatúry“, bez hmatateľnej relevancie s prejednávanou vecou, snaží spochybniť vecne opodstatnené a podložené úvahy a závery odvolacieho súdu v jeho rozhodnutí z 30. júna 2025. Po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu zo strany dovolacieho súdu mala žalobkyňa dostatok času a možností, aby svoje aktuálne vykonštruované tvrdenia podložila relevantnými a pre súd smerodajnými dôkazmi. Žalobkyňa mala riadnu možnosť vyjadriť sa a použiť všetky zákonom dostupné prostriedky procesného útoku tak k samotnému vyšetrovaniu v súvisiacom trestnom konaní (trestný spis bol odvolacím súdom pripojený pred rozhodovaním k predmetnému súdnemu spisu), ako aj k vyjadreniu dotknutého notárskeho úradu. Svoju nečinnosť a neunesenie váhy dôkazného bremena potom žalobkyňa nemôže dávať za vinu odvolaciemu súdu a konštatovať, že jej z jeho strany bola odňatá možnosť konať pred súdom, prípadne že došlo k porušeniu iných jej procesných práv. Uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP nie je ničím preukázaný a je účelový.

36. Dovolací dôvod podľa § 421 písm. b) CSP v kontexte reálne ustáleného skutkového a právneho stavu pôsobí ešte absurdnejšie a jedná sa vyslovene o vágny pokus žalobkyne.

37. Žalovaná nesúhlasila s námietkou žalobkyne, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je nedostatočné a nezrozumiteľné. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia odpovedal na všetky podstatné a právne významné dôvody jeho rozhodnutia. Neobstoja potom účelovo uvedené dovolacie dôvody žalobkyne, keďže z nadbytočne rozsiahleho dovolania (v rozsahu 50 strán, zásadnú časť ktorého netvorí vlastná úvaha a argumentácia žalobkyne, ale len opakované odkazy na právnu úpravu, resp. označenú judikatúru) nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia odvolacieho súdu. Žalobkyňa sa v časti podaného dovolania len odvoláva na už svoje predchádzajúce podania a vyjadrenia, teda viac-menej potvrdzuje svoju dôkaznú núdzu. V dovolaní sa všemožne snaží spochybniť odvolací súd, ako aj postup príslušnej notárky v tejto veci, avšak jedná sa o fabulácie a špekulatívne konštrukcie, ktoré nemajú žiaden skutkový a ani právny základ. Úvahy a domnienky žalobkyne, že podľa jej názoru nie je platné a účinné späťvzatie žaloby, pretože nie je zošité šnúrou a preto nemá mať všetky zákonné náležitosti, pôsobí len v rovine jej subjektívneho želania.

38. S poukazom na vyššie uvedené žalovaná navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol alebo ho zamietol a priznal jej náhradu trov dovolacieho konania.

Replika

39. K vyjadreniu žalovanej zaslala žalobkyňa svoje vyjadrenie, v ktorom vyjadrila nesúhlas s hodnotiacimi závermi žalovanej k obsahu jej dovolania. Uviedla, že v dovolaní sú konkrétne pomenované právne pochybenia a nesprávne právne posúdenie vecí, ktoré zásadne ovplyvnili zákonnosť a spravodlivosť napadnutého rozhodnutia, pričom v dovolaní sú označené aj otázky, ktoré neboli v súdnej praxi riešené. Poukázala na odsek 40. rozhodnutia ÚS SR z ktorého (o. i.) vyplýva, že „vzhľadom na závery prijaté ústavným súdom je potrebné zdôrazniť, že tieto automaticky neznameniajú, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ktorým nepriznal právne účinky späťvzatia žaloby, je vecne nesprávne“. Uviedla, že zotrváva v celom rozsahu na argumentácii v dovolaní a na jej dôvodnosti a odmieta tvrdenia žalovanej, ktoré nepriamo naznačujú jej pasivitu v priebehu konania. Namietala, že za základ rozhodnutia

a jeho odôvodnenia boli vzaté závery trestného konania a písomného stanoviska poverenej notárky, a to bez toho, aby bola primeraná pozornosť venovaná prejavu jej vôle ako účastníčky konania. Znalecké dokazovanie v trestnom konaní bolo zamerané výlučne na zistenie, či podpis na predmetnom podaní patrí žalobkyni, a nie na posúdenie, či bol tento podpis daný dobrovoľne, alebo či skutočne vyjadroval jej vôľu vziať žalobu späť. Zo záverov dokazovania vyplynulo, že podpis síce pochádza od žalobkyne, avšak samotné trestné konanie nijakým spôsobom neskúmalo okolnosti jeho vzniku a ani otázku existencie alebo absencie jej skutočného úmyslu. V celom rozsahu preto popiera, že by prejavila vôľu smerujúcu k späťvzatiu žaloby, alebo že by splnomocnila inú osobu na podanie takéhoto úkonu v jej mene. Popiera tvrdenie žalovanej, že dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP je len účelový.

40. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods.1 písm. b) CSP tiež vymedzila niekoľko otázok, s ktorými je potrebné sa vysporiadať. K uvedeným otázkam pripojila špecifikáciu, odkaz na predchádzajúce súdne konanie a svoje tvrdenia podporila odkazom a prepojením na zákonné ustanovenia, avšak k uvedeným otázkam sa žalovaná žiadnym spôsobom nevyjadrila. Popiera tak tvrdenie žalovanej, že dovolací dôvod podľa § 421 CSP nie je jasne špecifikovaný.

Konanie na dovolacom súde

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenej v súlade so zákonom (§ 421 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania zisťoval najskôr to, či je dovolanie prípustné.

42. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a následným, sekundárnym záverom, vzťahujúcim sa k jeho dôvodnosti. Predpokladom toho, aby dovolací súd mohol pristúpiť k vecnému prejednaní dovolania, je splnenie podmienky jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie len vtedy, ak to zákon pripúšťa. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu, a nie strany sporu.

K uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) písm. b) CSP

43. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

44. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

45. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. a) a písm. b) CSP. Ustanovenie § 421 ods. 1 upravuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí.

46. Podmienky prípustnosti dovolania zákon explicitne nedefinuje len v jednom ustanovení, pretože tieto je možné vyvodiť z viacerých ustanovení Civilného sporového poriadku. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti subjektívnu a objektívnu stránku. Subjektívna stránka zahŕňa osobný aspekt a vzťahuje sa na subjekt, ktorý dovolanie podáva (musí ísť o osobu oprávnenú podať dovolanie). Objektívna stránka vymedzuje vecný aspekt dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý musí byť podaný proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému CSP pripúšťa podať dovolanie v zmysle § 420 a § 421 CSP. Objektívna stránka prípustnosti dovolania zahŕňa prípustný

predmet dovolania, včasnosť podania dovolania (dodržanie zákonnej lehoty na jeho podanie podľa § 427 CSP) a náležitosti dovolania, vrátane obligatórneho právneho zastúpenia dovolateľa (§ 428, § 429 CSP). Prípustný predmet dovolania zahŕňa aj podmienku prípustnej formy (rozsudok, uznesenie, platobný rozkaz) a spôsobu rozhodnutia (odvolací súd potvrdí rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak je vo výroku vecne správne /§ 387 ods. 1 CSP/, zmení ho, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie /§ 388 CSP/ a zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodov taxatívne uvedených v § 389 CSP).

47. Z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné (len) proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil alebo zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, a to za splnenia ďalších podmienok vymedzených v písm. a) až písm. c) CSP. Prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP je viazaná na riešenie právnej otázky, ktorá bola rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie odvolacieho súdu pri právnom posúdení veci, zároveň, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie (musí ísť o otázku právnú, nie skutkovú), pričom pri riešení dovolateľom vymedzenej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP), resp. rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP) alebo rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c) CSP).

48. V preskúmvanej veci Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací výrokom I. uznesenia č. k. 2CoZm/5/2024-1270 z 30. júna 2025 rozhodol tak, že pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 15CbZm/2/2009-555 z 29. marca 2017 a zmenkový platobný rozkaz č. k. 9Zm/13/2008-22 z 9. februára 2009 zrušil a konanie zastavil (uznesenie o pripustení späťvzatia žaloby subsumoval do jedného výroku spolu s uzneseniami o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavení konania, čo nie je v rozpore s § 370 ods. 1 a 2 CSP). Odvolací súd rozhodol bez vecného prejednania dovolania z dôvodu späťvzatia žaloby s ktorým žalovaná súhlasila, pričom ku späťvzatiu žaloby došlo po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, avšak pred tým než nadobudlo právoplatnosť. Odvolací súd postupoval a rozhodol v zmysle § 370 ods. 1, ods. 2, druhej vety CSP. Ide o procesné rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v odvolacom konaní, ktorým sa konanie končí. Dovolací súd nesúhlasí s tvrdením dovolateľky, že rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodnutím de facto zmeňujúcim a že je proti nemu prípustné dovolanie v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Ustanovenia CSP, upravujúce podmienky procesnej prípustnosti dovolania, nemožno interpretovať rozširujúco (extenzívne), ale na mieste je skôr zužujúci výklad, vychádzajúci z textu zákonného ustanovenia, upravujúceho osobitným spôsobom podmienky procesnej prípustnosti dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

49. Podľa názoru dovolacieho súdu smeruje dovolanie žalobkyne proti procesnému uzneseniu odvolacieho súdu, majúcemu charakter iného (nie meritórneho) rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, proti ktorému nie je procesne prípustné dovolanie v zmysle § 421 CSP pre nesprávne právne posúdenie veci - riešenie právnych otázok, keďže sa nejedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 421 ods. 1 CSP). Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že procesná prípustnosť dovolania v zmysle § 421 CSP závisí aj od splnenia ďalších podmienok vymedzených v písm. a) až písm. c) CSP (ako už vyššie konštatoval dovolací súd), keďže prípustnosť dovolania je viazaná na právne posúdenie veci a riešenie právnych otázok, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie odvolacieho súdu. V posudzovanom prípade uplatnila dovolateľka dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP, čo je protichodné. Odvolací súd sa nemohol odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení právnej otázky, ktorú riešil a zároveň rozhodnutie odvolacieho súdu nemôže závisieť od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP), keďže sa to logicky vylučuje.

50. V ustanovení § 421 CSP zákonodarca *expressis verbis* vymedzil rozhodnutia odvolacieho súdu, len proti ktorým je prípustné podať dovolanie, a to za splnenia ďalších podmienok vymedzených v odseku

1. Citované ustanovenie CSP upravuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí samej (rozhodnutie meritorne), čo nie je posudzovaný prípad. S poukazom na uvedené potom dovolací súd nemohol pristúpiť ani k riešeniu právnych otázok vymedzených dovolateľkou v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP a zaoberať sa samotným právnym posúdením vecí vo väzbe na vymedzené právne otázky dovolateľky. Keďže dovolanie žalobkyne smeruje proti objektívne neprípustnému predmetu dovolania, nie je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP. Dovolací súd preto dovolanie žalobkyne v tejto časti odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP

51. Dovolaťka vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

52. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú : zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie nesprávny (vadný, zmätočný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou Slovenskej republiky zaručených procesných práv, spojených so súdnou ochranou práva. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP však zakladá prípustnosť dovolania len v tom prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosiahla značnú, resp. výraznú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strán sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu.

53. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnotením dôkazov a ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (IV. ÚS 22/04, I. ÚS 50/04).

54. V rámci tohto uplatneného dovolacieho dôvodu dovolaťka namietala odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré považovala za nedostatočné, nezrozumiteľné a arbitrárne s poukazom na to, že odvolací súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a aj dôkaznými návrhmi žalobkyne na doplnenie dokazovania, najmä nevykonával výsluch žalobkyne ako kľúčový dôkaz.

55. Po preskúmaní veci dovolací súd konštatuje, že dovolacie námietky, ktorými žalobkyňa ako dovolaťka odôvodňovala ňou uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP nepovažuje dovolací súd za opodstatnené.

56. K námietke nedostatočnosti, nepreskúmateľnosti, resp. arbitrárnosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia postačujúcim spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený

skutkový stav a z ktorých vyvodil svoj právny záver, jeho rozhodnutie preto nemožno považovať za nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné alebo arbitrárne/svojvoľné. Podľa názoru dovolacieho súdu postupoval odvolací súd po zrušení jeho rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie uznesením dovolacieho súdu č. k. 31CoZm/5/2021-949 z 11. januára 2022 v intenciách právneho názoru vysloveného Ústavným súdom Slovenskej republiky v jeho náleze č. k. II. ÚS 254/2021-41 z 9. septembra 2021, ktorý bol pre odvolací súd v ďalšom konaní záväzný (§ 134 ods. 1 zákona o Ústavnom súde Slovenskej republiky). Záväznosť právneho názoru ÚS SR v jeho náleze znamená, že odvolací súd bol pri ďalšom rozhodovaní vo veci viazaný týmto právnym názorom a bol povinný sa ním riadiť. V náleze z 9. septembra 2021 Ústavný súd Slovenskej republiky (o.i.) uviedol, že z obsahu sporného podania - späťvzatia žaloby vyplýva, že podpis žalobkyne na predmetnom podaní bol notársky osvedčený (legalizovaný) a správnosť fotokópie predmetnej listiny bola osvedčená notárkou (vidimovaná). Uvedené skutočnosti tak svedčili proti záverom krajského súdu o existencii vady podania spočívajúcej v absencii podpisu osoby, ktorá podanie urobila a v potrebe takúto vadu odstrániť postupom podľa § 129 CSP. V prípade, ak podpis osoby, ktorá podanie urobila, je v podaní osvedčený prostredníctvom osvedčovacej doložky o pravosti podpisu (§ 58 NP) a zároveň je predmetná listina opatrená osvedčovacou doložkou o správnosti fotokópie listiny (§ 57 NP) a podanie v tomto smere neobsahuje iné vady, je namieste prijať záver o splnení obligatórnej náležitosti podania podľa § 127 ods. 1 písm. e) CSP. Zároveň konštatoval, že ním prijaté závery automaticky neznamenajú, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ktorý nepriznal právne účinky späťvzatia žaloby, je vecne nesprávne, avšak krajský súd pri opätovnom posúdení veci bude povinný riadne zistiť skutkový stav veci, predovšetkým dôsledným spôsobom preskúmať sporné podanie, a to aj z hľadiska overenia náležitostí osvedčovacích doložiek podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 2 NP a v prípade zistenia nedostatkov predloženého podania nie je vylúčené, že dospeje k rovnakému právnemu záveru, ktorý však bude povinný náležitým spôsobom odôvodniť. Avšak, ak by krajský súd dospel k takej eventualite, že sporné podanie vady neobsahuje, nastávajú procesné účinky späťvzatia žaloby a súd na v poradí ďalšie doručené podanie, hoci spochybňujúce hodnovernosť späťvzatia žaloby, už nemôže prihliadať. Vo väzbe na tento právny názor ÚS SR rozhodol dovolací súd kasačným uznesením z 21. júna 2023, ktorým zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 31CoZm/5/2021-949 z 11. januára 2022 a vec mu vrátil na ďalšie konanie pre nesprávny procesný postup dovolacieho súdu, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP. Následne postupoval odvolací súd dôsledne v zmysle procesných pokynov dovolacieho súdu, ktorými tento usmernil odvolací súd v ďalšom postupe v konaní za účelom, aby sa odstránili pochybenia, ktoré viedli k zrušeniu rozhodnutia dovolacieho súdu. V zmysle procesných pokynov dovolacieho súdu vyzval odvolací súd obidve sporové strany, aby sa vyjadrili k listinným dôkazom (vyšetrovací spis a vyjadrenie notárky), ktoré odvolací súd zabezpečil v priebehu dovolacieho konania po zrušení jeho predchádzajúceho rozhodnutia nálezom ÚS SR a z ktorých vychádzal pri svojom rozhodnutí, pričom stranám nedal možnosť oboznámiť sa s nimi a vyjadriť sa k nim, a to napriek tomu, že späťvzatie žaloby bolo doručené až v priebehu dovolacieho konania a strany sporu majú k nemu protichodný postoj. Zároveň dovolací súd usmernil odvolací súd v tom smere, aby v zmysle ustanovenia § 382 CSP vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k použitiu ustanovení § 57 ods. 1, 2, § 58 ods. 1, 2 a § 44 ods. 3 NP, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité, avšak boli rozhodujúce pre rozhodnutie dovolacieho súdu.

57. Z odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu, ako aj obsahu spisového materiálu vyplýva, že k výzve dovolacieho súdu sa vyjadrili obidve sporové strany. Žalobkyňa uviedla svoju argumentáciu v písomných podaniach z 20. novembra 2024 a z 19. februára 2025. Rovnako žalovaná vyjadrila svoje stanovisko v písomných podaniach z 18. novembra 2024 a z 11. februára 2025. Za účelom riadneho zistenia skutkového stavu a dôsledného preskúmania sporného podania - späťvzatia žaloby nariadil odvolací súd aj pojednávanie dňa 17. júna 2025, ktorého sa zúčastnila žalobkyňa a právni zástupcovia sporových strán, ktorí predniesli svoje stanoviská a vyjadrili sa k listinným dôkazom, ktorými odvolací súd vykonal dokazovanie na pojednávaní. Odvolací súd umožnil sporovým stranám vyjadriť sa k veci, k listinným dôkazom a predostrieť svoju argumentáciu k § 57 ods. 1, 2, § 58 ods. 1, 2 a § 44 ods. 3 Notárskeho poriadku. Postup dovolacieho súdu - podľa názoru dovolacieho súdu - bol v súlade s CSP, ako aj v súlade v kasačnom uznesení vyslovenými procesnými pokynmi dovolacieho súdu a tiež v súlade s právnym názorom ÚS SR, vysloveným v jeho náleze z 9. septembra 2021. Dovolací súd v postupe

odvolacieho súdu nezistil žiadnu nesprávnosť, zmätočnosť alebo svojvôľu, dôsledkom čoho by bolo porušenie nejakého procesného práva žalobkyne v miere, resp. intenzite zakladajúcej porušenie jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Naopak - podľa názoru dovolacieho súdu - dodržal odvolací súd princíp rovnosti sporových strán, ako aj princíp kontradiktórnosti konania. Princíp rovnosti zbraní (čl. 6 Základných princípov CSP, čl. 6 Dohovoru) bol zo strany odvolacieho súdu dodržaný, pretože obidvom stranám sporu bolo umožnené v rovnakej miere možností uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Rovnako právo na kontradiktórne konanie (čl. 9 Základných princípov CSP) bolo dodržané zo strany odvolacieho súdu, pretože obidve sporové strany mali možnosť oboznámiť sa s návrhmi, vyjadreniami a dôkazmi protistrany, resp. s listinnými dôkazmi predloženými v spore inými subjektami (vyjadrenie notárky Mgr. Evy Holčíkovej, znalecký posudok a uznesenia z trestného konania) a uviesť k nim svoje stanovisko a argumentáciu, čo aj využili.

58. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom, pretože sa riadne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami a aj dôkaznými návrhmi strán. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 393 ods. 2 v spojení s § 370 CSP. Kľúčovými námietkami žalobkyne vo vzťahu k späťvzatiu žaloby sa odvolací súd zaoberal v odsekoch 42. až 49. odôvodnenia rozhodnutia, ktoré nebude dovolací súd v celom rozsahu znovu opakovať a poukáže len na relevantné časti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Z odseku 42. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že sporné podanie - späťvzatie žaloby, doručené odvolaciemu súdu dňa 14. septembra 2018, je riadnym a úplným podaním spĺňajúcim všetky náležitosti v zmysle § 127 CSP, pravosť podpisu žalobkyne bola osvedčená na Notárskom úrade v Myjave pod poradovým číslom O720996/2018 v Centrálnom registri osvedčených podpisov dňa 11. septembra 2018, pričom žalobkyňa bola osobne prítomná na notárskom úrade a jej podpis bol legalizovaný aj v knihe osvedčovaných podpisov. V ten istý deň (11. septembra 2018) bola na Notárskom úrade v Myjave spísaná aj notárska zápisnica za prítomnosti žalobkyne. V odseku 43. odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd upriamil pozornosť na to, že podpis žalobkyne na späťvzati žaloby je notársky osvedčený - legalizovaný a správnosť fotokópie predmetnej listiny bola osvedčená notárkou - vidimovaná, na čo poukázal v náleze aj ÚS SR. K námietke žalobkyne, či vidimovaná listina spĺňa zákonné predpoklady pre podpis v zmysle § 127 CSP, odvolací súd poukázal na to, že pravosť podpisu žalobkyne bola na späťvzati žaloby notársky osvedčená, t. j. legalizovaná v zmysle § 58 ods. 2 NP. Pokiaľ § 127 ods. 1 písm. e) CSP vyžaduje ako zákonnú náležitosť pri písomnom podaní podpis, potom notársky osvedčený podpis žalobkyne túto podmienku spĺňa.

59. K námietke žalobkyne, že sporné podanie nespĺňa zákonné náležitosti podľa § 44 ods. 3 NP z dôvodu, že nie je zošité šnúrou, odvolací súd poukázal na vyjadrenie notárky Mgr. Evy Holčíkovej z 23. októbra 2019, v ktorom menovaná notárka uviedla, že predložená overená kópia je kópiou originálu listiny s osvedčením pravosti podpisu - poradové číslo O720996/2018, vedenom v Centrálnom registri osvedčených podpisov, a vychádza z pôvodných dvoch listov a dvoch strán s bližším vysvetlením, že označenie dvoch listov a dvoch strán je z toho dôvodu, že v zmysle zákona nie je možné postupovať inak, pričom osvedčenie pravosti podpisu je na samostatnom neoddeliteľnom liste spolu s originálom listiny na základe žiadosti žalobkyne a v súlade s dohodou žalobkyne a žalovanej a je prejavom ich slobodnej vôle zavŕšenej podpisom notárskej zápisnice (čl. 1 bod 1.2 NZ). K uvedenému odvolací súd uviedol, že z fotokópie späťvzatia žaloby je zrejmé, že originál bol previazaný šnúrou, čo vyplýva jednak zo samotnej fotokópie, na ktorej je zreteľné previazanie a jednak z vyjadrenia notárky, ktorá potvrdila, že originál pozostával z dvoch strán a dvoch listov. Pokiaľ ide o celistvosť listiny, ktorú namietala žalobkyňa, odvolací súd uviedol, že Notársky poriadok vyžaduje, aby boli listiny zošité šnúrou, avšak v tomto prípade ide už o fotokópiu, ktorá musí spĺňať náležitosti podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 2 NP, t. j. vlastnoručne podpísaná a legalizovaná a ako písomné podanie na súd musí spĺňať náležitosti podľa § 127 CSP. V odseku 47. odôvodnenia rozhodnutia sa odvolací súd vyjadril aj k námietke žalobkyne, že nebola preukázaná jej vôľa vykonať úkon späťvzatia žaloby, kde konštatoval, že z bodu 1.2 notárskej zápisnice, podpísanej dňa 11. septembra 2018, jednoznačne vyplýva vôľa žalobkyne vziať žalobu v prejednávanej veci späť, ako aj postup pri späťvzati žaloby, osvedčení pravosti podpisu a následnom odovzdaní overenej fotokópie bratovi žalobkyne - P. F. za účelom doručenia späťvzatia žaloby na podateľňu Krajského súdu v Trnave, k čomu aj došlo.

60. K tvrdeniu žalobkyne, že nemala vôľu vziať žalobu späť sa odvolací súd vyjadril v odseku 49. odôvodnenia rozhodnutia, kde poukázal na to, že vôľu nie je možné objektívne skúmať, pričom o jej obsahu svedčí len jej vonkajšia manifestácia, teda jej prejav, ktorým konajúci subjekt urobí svoju vôľu rozpoznateľnú pre okolie. Vonkajší prejav vôle potom spolu s konkrétnymi okolnosťami, za ktorých bol urobený (v danom prípade prejav vôle žalobkyne bol zachytený v notárskej zápisnici, ktorú vlastnoručne podpísala) dáva v prípade pochybností odpoveď na otázku, či úkon bol urobený vážne a či konajúca osoba skutočne chcela vyvolať účinky, ktoré zákon s takýmto prejavom vôle spája. Pre spochybnenie vážnosti vôle nepostačuje subjektívne presvedčenie konajúceho subjektu, že existujú okolnosti, z ktorých je zrejmé, že jeho vôľa nebola vážna, pretože by muselo ísť objektívne o existenciu takých okolností, z ktorých druhá strana musela rozpoznať, že vôľa konajúceho nie je vážna. Odvolací súd zdôraznil, že v danom prípade o existencii vôle žalobkyne podpísať späťvzatie žaloby svedčí práve obsah notárskej zápisnice z 11. septembra 2018. V odseku 54. odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd konštatoval nesúhlas s tvrdením žalobkyne, že pojem „urobiť podanie listinne“ podľa § 125 ods. 1 CSP zahŕňa aj konanie podávajúcej strany sporu podať na súde podanie osobne, resp. na základe splnomocnenia. Poukázal na to, že citované ustanovenie upravuje formu písomného podania s tým, že CSP rozlišuje podanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, pričom písomné podanie v listinnej podobe musí spĺňať náležitosti podľa § 127 CSP. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplyva, že by listinné podanie nemohlo byť doručené súdu inou osobou ako osobou podpísanou na podaní, resp. že by muselo ísť o osobu splnomocnenú. Na písomnom podaní v listinnej podobe znamená razítko súdu s údajom „osobne podané“ to, že v deň uvedený na razítku súdu bolo podanie osobne odovzdané na súde, t. j. nebolo doručené elektronicky alebo poštou.

61. Vyššie uvedené časti z obsiahleho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, na ktoré poukázal dovolací súd, preukazujú, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne a zrozumiteľne zaoberal relevantnými skutkovými tvrdeniami, argumentmi a námietkami žalobkyne vo vzťahu k spornému podaniu - späťvzatiu žaloby, a to v intenciách právneho názoru vysloveného ÚS SR v náleze z 9. septembra 2021 (§ 57 ods. 2, § 58 ods. 2 NP, § 127 ods. 1 písm. e) CSP), ako aj v súlade s procesnými pokynmi dovolacieho súdu v jeho kasačnom uznesení z 11. januára 2022. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu preto nemožno považovať za nedostatočné, nezrozumiteľné, resp. nepreskúmateľné, teda za vadu zmätočnosti, zakladajúcu porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

62. K dovolacej námietke žalobkyne, že odvolací súd nevyhovel jej návrhu na doplnenie dokazovania, keď nevykonával na pojednávaní výsluch žalobkyne ako sporovej strany a tiež nezisťoval, či dňa 14. septembra 2018 bol občiansky preukaz žalobkyne evidovaný v rámci pohybu na Krajskom súde v Trnave, ako aj prítomnosť iných osôb, ktoré majú vzťah k prejednávanej veci (konkrétne rodina F.), dovolací súd uvádza, že strany sporu majú v civilnom sporovom konaní právo označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak súd rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v § 191 ods. 1 CSP. V civilnom sporovom konaní je súd povinný zvážiť, ktoré dôkazy je potrebné vykonať, pričom dôvodnosť návrhov strán sporu na doplnenie dokazovania posudzuje so zreteľom na to, či a v akom rozsahu je potrebné doplniť doterajší stav dokazovania pre rozhodnutie vo veci. Nevykonaním dôkazu navrhnutého stranou sporu, resp. vykonanie iného dôkazu na zistenie skutkového stavu veci nemožno považovať za postup, ktorým by súd strane sporu odňal možnosť konať pred súdom (R 6/2000). Platí to aj o takom dôkaze, ktorý strana sporu zo svojho subjektívneho pohľadu považuje za dôležitý. Ak teda v priebehu civilného sporového konania súd nevykonával všetky navrhnuté dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá to vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strana mohla uplatniť, avšak v dôsledku procesného postupu súdu z nich bola vylúčená (R 37/1993, R 125/1999, sp. zn. 12Cdo/41/2017, 3Cdo/26/2017, 3Obdo/46/2019).

63. Návrhy žalobkyne na doplnenie dokazovania odvolací súd uznesením zamietol na pojednávaní dňa 17. júna 2025, pričom v odôvodnení rozhodnutia v odseku 54. vysvetlil, čo znamená pojem „urobiť

podanie listinne“ podľa § 125 ods.1 CSP. Uviedol, že písomné podanie v listinnej podobe musí spĺňať náležitosti podľa § 127 CSP, avšak zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by listinné podanie nemohlo byť doručené súdu inou osobou, ako osobou podpísanou na podaní, resp. že by muselo ísť o osobu splnomocnenú. Ak je písomné podanie v listinnej podobe označené razítkom súdu s vyznačením „osobne podané“ znamená to, že v deň uvedený na razítku súdu bolo podanie osobne podané do podateľne súdu (nebolo doručené elektronicky alebo poštou). Vo väzbe na uvedené odvolací súd konštatoval, že by bolo nadbytočné skúmať, ktoré osoby sa dňa 14. septembra 2018 pohybovali na Krajskom súde v Trnave (vrátane rodiny F.), keď žiadna zo strán sporu netvrdila, že sporné podanie osobne podala na Krajskom súde v Trnave žalobkyňa. V tomto smere upriamuje pozornosť dovolací súd na bod 1.2 notárskej zápisnice z 11. septembra 2018, z ktorého vyplýva vôľa žalobkyne nielen vziať žalobu späť, ale aj vôľa ukončiť súdny spor na základe vzájomného mimosúdneho vyrovnanie so žalovanou, a aj úprava následného postupu - že po podpísaní dokumentu (späťvzatie žaloby) a osvedčení pravosti podpisu na dokumente žalobkyňa dokument (späťvzatie žaloby) v overenej fotokópii odovzdá svojmu bratovi P. F. za účelom jeho doručenia na podateľňu Krajského súdu v Trnave. Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že by bolo nadbytočné (a zrejme aj nemožné) zistiť, ktorá konkrétna osoba (fyzicky) odovzdala späťvzatie žaloby osobne do podateľne na Krajskom súde v Trnave dňa 14. septembra 2018, keďže podateľňa pri prijímaní listinných podaní - osobne do podateľne - nežiada predloženie občianskeho preukazu od osoby, ktorá podanie osobne odovzdáva do podateľne, pretože jej to neukladá zákon (rovnako nadbytočné a neefektívne by bolo zisťovanie, či sa niektorí rodinní príslušníci z rodiny F. dňa 14. septembra 2018 pohybovali na Krajskom súde v Trnave a ktorí to boli).

64. Odvolací súd tiež odmietol návrh žalobkyne na vykonanie jej výsluchu na pojednávaní odvolacieho súdu, čo odôvodnil v odseku 55. odôvodnenia rozhodnutia, keď uviedol, že v zmysle § 195 CSP je výsluch strany len podporným dôkazom, ktorý súd môže vykonať vtedy, ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak. V danom prípade však výsluch žalobkyne (strany sporu) nebol potrebný z dôvodu, že išlo o posúdenie sporného podania - písomného späťvzatia žaloby a ďalších listín, z ktorých (berúc do úvahy aj vyjadrenia strán sporu) bolo možné posúdiť, či sporné podanie spĺňalo zákonné náležitosti a či bolo vôľou žalobkyne vziať žalobu späť. Teda, výsluch žalobkyne nebol potrebný pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Tvrdenie žalobkyne, že nebolo jej vôľou vziať žalobu späť a že späťvzatie žaloby nespĺňa zákonné náležitosti, bolo v rozpore so záverom, ktorý vyplynul odvolaciu súdu z vykonaného dokazovania, najmä obsahu notárskej zápisnice a z tretného konania (ako uviedol odvolací súd). Aj podľa názoru dovolacieho súdu by výsluch žalobkyne nebol spôsobilý zvrátiť záver odvolacieho súdu, vyplývajúci z vykonaného dokazovania písomnými listinnými dôkazmi. Nevykonanie výsluchu žalobkyne na odvolacom pojednávaní nemožno hodnotiť ako tzv. opomenutý dôkaz, pretože odvolací súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo by bolo vykonanie tohto dôkazu nadbytočné, neefektívne. Neopodstatnený je potom aj poukaz dovolateľky na judikatúru ESLP (Perna v. Taliansko, Murtazaliyeva v. Rusko, Van Mechelen a i. v. Holandsko, Luca v. Taliansko, Popov v. Rusko), keďže v konaní pred odvolacím súdom nevypovedali žiadni svedkovia a zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom strany sporu (žalobkyne) odvolací súd stručne, avšak postačujúco a zrozumiteľne odôvodnil.

65. Len pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd nižšej inštancie, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom zásadne nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní (§ 442 CSP). Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdov nižšej inštancie už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, keďže v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. V zásade teda platí, že neúplnosť, resp. nesprávnosť skutkových zistení súdov nižšej inštancie a nesúhlas s dokazovaním vykonaným na súde nižšej inštancie, nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, pretože to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných oprávnení strán sporu.

66. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uzaviera, že v danom prípade nezistil žiadnu vadu zmätočnosti, resp. taký procesný postup odvolacieho súdu, ktorý by bol v rozpore s CSP a jeho

následkom by bolo závažné porušenie procesného práva žalobkyne, ktoré by v dôsledku svojej intenzity znamenalo porušenie jej práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP. Z uvedeného dôvodu nie je daná procesná prípustnosť dovolania žalobkyne podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd preto dovolanie žalobkyne v tejto časti odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

67. Len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že dňa 17. decembra 2025 vydal ÚS SR nález č. k. II. ÚS 580/2025-64, v ktorom vo výroku konštatoval, že postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 15CbZm/2/2009 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2CoZm/5/2024 bolo porušené základné právo sťažovateľky (žalobkyne) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie 3.000 eur vo vzťahu k Okresnému súdu Trnava a Krajskému súdu v Bratislave (každý súd po 1.500 eur) a trovy konania 949,17 eura. Vo zvyšnej časti nevyhovel ústavnej sťažnosti sťažovateľky s poukazom na to, že právomoc dovolacieho súdu rozhodnúť o dovolaní sťažovateľky vo vzťahu k postupu a rozhodnutiu odvolacieho súdu vylučuje právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky v časti ústavnej sťažnosti, v ktorej je argumentácia sťažovateľky totožná s jej argumentáciou uvedenou v dovolaní.

68. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti neúspešnej žalobkyni (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). Dovolací súd preto priznal žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

69. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie prípustný opravný prostriedok.